

kristelig Aand. Skolen er, efter at Hr. Christensen 1911 er blevet dens Styret, gaaet stærkt frem, idet Elevertallet i de forløbne Aar er steget fra ca. 60 til 359, fordelt i 20 Klasser med 29 Lærere og Lærerinder. Fra 1914 har Skolen foruden Forberedelses-, Mellem- og Realskolen tillige omfattet et Gymnasium og er i 1915 omdannet til en selvejende Institution. Som eksamensberettiget Skole har den faaet Del i det kombinerede Tilskud fra Stat og Kommune til eksamensberettigede Skoler i København, Frederiksberg og Gentofte.

Skolebestyrer Christensen, som jeg i min Egenskab af Skoledirektør paa Frederiksberg ofte er traadt i Forbindelse med, er en alvorlig, kristen Personlighed og en særdeles dygtig og initiativrig Skolemand, som har forstaaet at lede og præge sin Skole saaledes, at den har vundet Forældrenes Tillid og Autoriteternes Anerkendelse, hvad det stadigt voksende Elevertal og Meddelelsen af Eksamensret trods de nuværende indskrænkede Lokaleforhold tydeligt vidner om; og der er neppe Tvivl om, at Skolen, naar den nu faar mere tidssvarende og hygiejniske Lokaler at arbejde i, vil have en god Fremtid for sig med den nuværende Bestyrer som Leder. Hr. Christensen er tillige fordelagtig bekendt som forstandig pædagogisk Forfatter og har i over 14 Aar som Formand for de kristelige Seminaristmøder gjort et betydeligt Arbejde til Gavn for de vordende Lærere i vort Land.

Jeg skal derfor anbefale, at Johannesskolen, saafremt den vedbliver at bestaa som Privatskole, ogsaa i Fremtiden erhoder Tilskud af Staten efter Lovforslagets § 7.

29. December 1917.

Joh. Thorbjørnsen.

Den finske Lektor Wænerberg skriver efter gentagne Besøg paa Johannesskolen i sin Bog „Dansk Religionsundervisning“ 1913 bl. a. S. 45 fl. (i Oversættelse):

„Som en med Liv og Sjæl interesseret praktisk Religionslærer samt flittig Forfatter maa nævnes Chr. Christensen. Chr. stiller Krav som Lærer og er viis og energisk som Forstander. Ved Læsning af Bestyrer Christensens Skrifter finder man hans varme Interesse for Opdragelsen ikke blot af mindre Børn, men ogsaa af mere maalbevidste i Ungdomsalderen. I en Klasse af mere fremmelige Elever drager han de unge selv med i Arbejdet“ o. s. v. S. 47: „Under sin energiske Bestræbelse for at udføre det ovenfor sagte i Praksis er Chr. Christensen en dygtig Lærer, som, saa snart Johannesskolen forhaabentlig faar bedre Lokaler end de nuværende betænkelige trange, vil kunne indhøste endnu rigere Resultater af sin Opdragelse“ o. s. v. — I „Religionslæreren personlige Forhold til Eleverne“, skriver han bl. a. S. 54:

„ — — — Jeg har ment at være forpligtet til i Korthed at gøre Rede for Skolebestyrer Christensens almindelige Opfattelse af Skolen og dens Betydning for Elevernes Dannelse for at faa den rigtige Baggrund for denne intensivt arbejdende Skolemands Stilling til Spørgsmaalet og tilføjer, at en glødende Interesse for alt, som vedrører Opdragelsen af Eleverne, er *Særpræget**) for denne Mand. Hans Standpunkt hertil er udtrykt i følgende Kardinalsætning: „Først og fremmest maa man dog elske de smaa“. Det hører just til *den hjemlige Karakter ved Skolen**), at Læreren skal følge de unge ind i deres Interesse for Livets højeste Spørgsmaal og vise dem til Rette og lede dem til at faa dem rigtigt besvarede. I jo højere Grad — saaledes mener Chr. — Skolen kan fængsle de unges mangfoldige Interesser, særligt de religiøse, des mere vil dens opdragende Betydning vokse“ o. s. v.

Afskrift.

Hr. Gymnastikinspektør K. A. Knudsen skriver:

„Ved Besøg i Johannesskolen har jeg faaet det bedste Indtryk af den. Ved dens store Vækst er bl. a. dens Gymnastiksal blevet ganske utilstrækkelig; jeg kan derfor i høj Grad anbefale, at Skolen støttes i sine Bestræbelser for at skaffe sig tidssvarende ydre Forhold at arbejde under.

K. A. Knudsen.

*) Udhævet af Oversætteren.